"ศ.ดร.สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์"

คนไทยไม่แพ้ใครในโลก... ต้องฝันให้ไกลไปให้ถึง!!

นวัตกรรมก้าวล้ำทางวิศวกรรมไม่ใช่ของไกลตัว เพราะถ้ารู้จักนำมาปรับใช้อย่างสร้างสรรค์ ก็สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตคนไทยได้อย่างน่าทึ่ง ในฐานะผู้นำหนุ่มไฟแรงของอาเซียนที่มีบทบาทโดดเด่นด้านวิศวกรรม จนคว้ารางวัล Eisenhower Fellowships 2013 "ศ.ดร.สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์" คณบดี วัย 41 ปี แห่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง และประธานคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ ฟันธงว่า ประเทศไทยจะถ้าวล้ำนำอาเซียน ถ้าเยาวชนไทยรุ่นใหม่กล้าฝันให้ไกล แล้วไปให้ถึงจุดหมาย!!

"หลังเรียนจบปริญญาตรีคณะวิศวกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง ผมไปเรียนต่อปริญญาโท ด้านวิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดล้อม ที่มหาวิทยาลัยยูนิเวอร์ซิตี้ออฟ วิสคอนซิน-เมดิสัน กับด้านนโยบายและเทคโนโลยีที่สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเสตต์ (MIT) สหรัฐอเมริกา จากนั้นก็ต่อปริญญาเอกด้านวิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดล้อม ที่ MIT ผมทำงานอยู่อเมริกา 7 ปี คิดว่าเมืองนอกมีคนเก่งๆเยอะแล้ว จึงตัดสินใจเดินทางกลับเมืองไทย ผมถือเป็นคนไทยคนแรก ที่ทำงานวิจัยเรื่องการก่อสร้างรถไฟฟ้าใต้ดินในกรุงเทพฯ ผมคิดเรื่องนี้ตั้งแต่เรียนปี 3 คณะวิศวกรรมโยธาเคยเอางานวิจัยไปคุยกับอดีตผู้ว่าฯกทม. "ดร.กฤษฎา อรุณวงษ์ ณ อยุธยา" ว่ากรุงเทพฯควรมีรถไฟฟ้าใต้ดิน เพราะช่วยรักษาทัศนียภาพได้ ตึกว่ารถไฟฟ้าบนดินแต่สุดท้ายเขาก็ออกมาเป็น BTS ซึ่งน้อยประเทศจะมีโครงสร้างแบบนี้ผ่าเข้าไปในเมือง ต่อไปคงจะไม่มีลอยฟ้าอีกแล้ว ผมดีใจที่มีส่วนในการออกแบบระบบรางรถไฟฟ้าใต้ดินทุกเส้น โดยทำงานร่วมกับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) และกรุงเทพมหานคร"

ชั้นดินของกรุงเทพฯอ่อนยวบไปหรือเปล่าสำหรับการสร้างรถไฟฟ้าใต้ดิน

ดินมันอ่อนในช่วง 10 เมตรแรกเท่านั้น แต่พลังจากนั้นเป็นดินแข็งแล้ว เราจึงขุดลึกลงไป 21 เมตร ที่ลึกสุดของเราคือที่สีลม 30 เมตร จริงๆแล้วต้องตื้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ถ้าเจอดินอ่อนก็ลาจยุบได้ ดังนั้น 21 เมตร ดีที่สุด ในต่างประเทศลึก 40 เมตร ก็ยังปลาดูย

ปัญหาคลาสสิกสุดของกรุงเทพฯคือ "รถติด" มีทางแก้ไขเสนอแนะไหม

อย่างแรกคือการบังคับใช้กฎหมายต้องเข้มงวดรัดกุม คนทำผิดกฎจราจรก็ต้องโดนปรับหนัก ส่วนคนที่ใช้รถในเมือง เราต้องมีทางเลือกให้พวกเขา สิ่งที่ควรแก้อีกอย่างคือ เรื่องกฎหมายผังเมือง เราอ่อนแอมาก เราสร้างรถไฟฟ้าเสียเงินเป็นแสนล้านแต่เมื่อสร้างเสร็จแล้ว กลับไม่พัฒนาพื้นที่รอบๆสถานีให้เจริญไปด้วย ปล่อยให้นักลงทุนสร้างคอนโดอีกทางขึ้นสถานี โดยรัฐบาลและประชาชนไม่ได้อะไรเลย ในต่างประเทศเมื่อสร้างรถไฟฟ้าแล้ว มีกฎว่าจะไม่สามารถสร้างอะไรขึ้นมาได้ เพราะรัฐบาลนำเงินภาษีของประชาชนมาสร้างฉะนั้นใครอยากทำอะไรก็ต้องให้ผลตอบแทนคุ้มค่า เช่น ถ้าจะสร้างคอนโดมิเนียมสถานีรถไฟฟ้าร้อยละ 15 ต้องจ่ายคืนให้รัฐบาล ต้องรับดูแลโรงเรียนและสถานีดับเพลิงในละแวกชุมชน จะขายคอนโดเอาเงินไปคนเดียวไม่ได้ ถ้าทำตามเงื่อนไข รัฐถึงอนุญาตให้สร้าง เพื่อให้ทุกคนได้รับประโยชน์หมด แต่ประเทศไทยไม่ทำ ทุกวันนี้คนสุขุมวิทหนาแน่นมาก คนใช้ BTS วันละหกแสนคน รถไฟฟ้าใต้ดิน วันละสองแสนคน แต่ใช้ทางด่วนวันละ 2 ล้านคัน ที่ใช้รถเยอะก็เพราะรถไฟฟ้าไปไม่ถึงบ้าน

โครงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน 2 ล้านล้านบาทจะเปลี่ยนโฉมหน้าเมืองไทยขนาดไหน

ตอนนี้รัฐบาลใช้งบสองล้านล้านบาท แบ่งเป็นพัฒนาระบบรางรถไฟ, ระบบขนส่งมวลชนในกรุงเทพฯ และระบบรถไฟความเร็วสูง ถ้าทำไปแล้วไม่มีการออกกฎ ไม่มีการจัดตั้งเมืองใหม่ ไม่จัดสรรผังเมืองใหม่ ก็จะกลายเป็นคนมีเงินเท่านั้นที่ไปสร้างบ้านหลังที่สองหลังที่สามตามหัวเมืองใหญ่ๆ แล้วก็ขับรถไป ซึ่งผิดวัตถุประสงค์ ต้องสร้างเมืองใหม่ที่รัฐเข้าไปดูแล เพื่อให้คนมีรายได้น้อย ปานกลาง และรายได้สูง อยู่ร่วมกันได้ โครงสร้างที่อยู่อาศัยจะต้องเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ถ้าอยากจะสร้างไม่ว่าแต่ขอให้วางแผนเป็นระบบจริงๆเพื่อให้ประชาชนทุกคนได้ประโยชน์จากระบบขนส่งมวลชนของรัฐเท่าเทียมกัน อันดับแรกคือต้องทำให้คนใช้รถน้อยที่สุด จะทำยังไงก็ต้องขยายระบบขนส่งมวลชนออกไปทุกทิศทุกทางจากนั้นต้องพัฒนาเมืองใหม่ๆ ขยายความเจริญออกไปจากกรุงเทพฯ สร้างชุมชนเมืองใหม่ที่ครบถ้วนทุกด้านทั้งที่อยู่อาศัย, โรงเรียน, โรงพยาบาล, ตลาด และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ส่วนนำเข้าทางในเมือง ก็ใช้ระบบขนส่งเดินทางไปชุมทางหลักเพื่อต่อรถไฟฟ้าเข้าเมืองปล่อยให้เมืองเป็นศูนย์กลางธุรกิจการทำรถไฟฟ้าผ่าเข้าไปในเมืองไม่ใช่แก้ปัญหาเพราะมีแต่คอนโดเศรษฐี

ความรู้ด้านวิศวกรรมนำมาใช้เพื่อพัฒนาสังคมไทยอย่างไรบ้าง

ผมคิดตลอดว่า อาชีพวิศวกรเป็นอาชีพที่มีคนน้อยเพราะมันเปลี่ยนแปลงโลกได้หลากหลายมิติ เมืองไทยยังขาดแคลนวิศวกรอยู่มาก ทั้งในแง่จำนวนและคุณภาพ ผมมีความฝันว่า สักวันหนึ่งเมืองไทยจะมี "สตีฟ จอบส์" หรือ "มาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก" ก็เพราะอย่างนี้ผมจึงตัดสินใจมาเป็นอาจารย์ และมุ่งพัฒนาวิศวกรรมศาสตร์ชั้นสูง

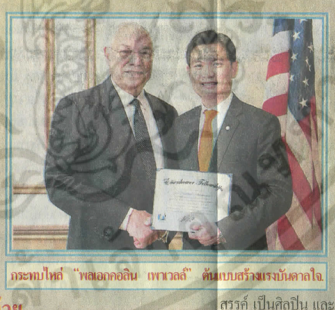

กระทบไหล่ "พลเอกคอลิน เพาเวลล์" ต้นแบบสร้างแรงบันดาลใจ

ประเทศไทยควรเดินไปในทิศทางใด จึงไม่ถูกทิ้งรั้งท้าย

ต้องมุ่งเน้นสร้างแรงบันดาลใจให้**คนไทย** คุยข้างเกาเล็ใต้ พัฒนามาถึงทุกวันนี้ ด้วยคำพูดคำเดียวว่า "เราจะแพ้ญี่**ปุ่นไม่ได้**" ทุกอณูของประเทศต่อสู้เพื่อสิ่งนี้ สำหรับประเทศไทย ผมอยากให้มีคำพูดว่า "วันหนึ่งเราจะเป็นประเทศที่มี GDP สูงสุดในอาเซียน" ความท้าทายอันดับแรกคือ เมืองไทยขาดแรงบันดาลใจมาก พวกเราทำไปทุกวันๆ บ้านเมืองเจริญขึ้นจริง แต่เปรียบเทียบกับประเทศอื่นแล้ว เติบโตช้ากว่าเยอะ!! ระหว่างที่ผมเดินทางไปพบปะผู้นำและคนดังๆในอเมริกา เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ในฐานะผู้นำรุ่นใหม่ของอาเซียนที่คว้ารางวัล "Eisenhower Fellowships 2013" ผมได้ไปเจอผู้เชี่ยวชาญระดับโลกท่านหนึ่ง ถามเขาว่าเราจะพัฒนากรุงเทพฯยังไงให้เป็นเมืองทันสมัยน่าอยู่ สิ่งแวดล้อมดี เขาบอกว่า ทำไมบอสตันแตกต่างจากดีทรอยต์ เพราะคนบอสตันมีการศึกษาสูงกว่า ถ้าพลเมืองมีการศึกษา ทุกอย่างแก้ปัญหาได้หมด คือทัศนคติของคนที่มีการศึกษาสูง มันแก้ปัญหาเมืองได้ทุกมิติ เรื่องปฏิรูปการศึกษา เราพูดกันตั้งแต่เด็ก ปัจจุบันยังปฏิรูปไม่ได้เลย สิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ไปไกลแล้ว รุ่นลูกเราเหนื่อยแน่นอน

ได้ประสบการณ์และแรงบันดาลใจเยอะไหมจากการเดินทางไปอเมริกา

รางวัลนี้เป็นรางวัลที่มีคุณค่ามาก เรียกว่า "รางวัลผู้นำยุคใหม่ของโลก" คนที่ได้รางวัลนี้จะได้ทุนเดินทางไปพบปะผู้นำดังๆของอเมริกาที่เราอยากเจอ เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ผมไปดู 3 เรื่องหลักๆคือ เรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย, ดูการศึกษาตั้งแต่ก่อนอนุบาลถึงปริญญาเอกและเรื่องการพัฒนาเมืองผมมีโอกาสเดินทางไป 10 กว่าเมืองทั่วอเมริกา ได้พบกับอธิการบดีมหาวิทยาลัยดังๆสุดยอดของโลกได้พูดคุยและเรียนรู้ว่าพวกเขามีความคิดยังไงในการพัฒนาการศึกษา ส่วนเรื่องการพัฒนาเมือง ผมได้ไปเยี่ยมชุมชนอินเดียนแดง พูดคุยกับคนอินเดียนแดงที่ยากจนที่สุดพวกนี้มีชีวิตความเป็นอยู่ลำบากมาก อายุแค่ 41 ปีก็ตายแล้ว อัตราว่างงาน ร้อยละ 90 ชีวิตจมอยู่กับความกดดันในอดีต ไม่ได้มองอนาคต คนที่ผมประทับใจที่สุดคือ "พลเอกคอลิน เพาเวลล์" เป็นประธานรางวัลนี้ เขาเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศผิวสีคนแรกของอเมริกา เกิดในย่านคนยากจนที่สุด คือย่านบรองซ์ แต่ด้วยความมีวินัยสูงจึงประสบความสำเร็จ เขาพูดเสมอว่า "Everything is about human" ทุกอย่างขึ้นอยู่กับคนล้วนๆ เขาบอกตลอดว่ากองทัพเขาอยู่ได้ด้วยผู้นำถ้าผู้นำฮึกเหิมกองทัพก็จะฮึกเหิม ถ้าผู้นำท้อแท้ขี้ขา กองทัพก็จะแพ้ ถ้าผู้นำเห็นแก่ตัว กองทัพก็ไม่มีใครกล้าเสี่ยงตาย ผู้นำต้องแสดงให้เห็นถึงความซื่อสัตย์และรักชาติ

เคยคิดลงสมัคร "ผู้ว่าฯกรุงเทพมหานคร" ไหมคะ

ผมเสนอไอเนะ แต่ทุกอย่างยังไม่แน่นอน ถ้ามีโอกาสได้เป็นผู้ว่าฯ อย่างแรกที่อยากทำคือ ถูกหลานเราจะต้องอยู่ดีกินดีขึ้นกว่าเรา เมืองจะเป็นอย่างไรอยู่ที่คน เมืองไทยจะเป็นประเทศชั้นนำได้ไหมอยู่ที่รุ่นถูกซึ่งต้องสร้างแรงบันดาลให้พวกเขาอยากให้กรุงเทพฯเป็นเมืองแห่งแรงบันดาลใจ เราต้องช่วยกันสร้างกรุงเทพฯให้เป็นเมืองดีที่สุด, น่าอยู่ที่สุด และมีคนที่ดีที่สุด ประการที่สอง ต้องเปลี่ยนกฎของ กทม. ต้องเอื้อให้ทุกคนได้ประโยชน์หมดทั้งในแง่ของผังเมืองและสิ่งแวดล้อม ส่วนเรื่องการศึกษา โรงเรียนใน กทม.ต้องกระจายตัวอยู่ตามชุมชน หลักๆเราต้องเปลี่ยนทัศนคติใหม่ว่า กรุงเทพฯต้องพัฒนาด้วยความร่วมมือของรัฐและเอกชน ไม่ใช่ปล่อยให้รัฐฝ่ายเดียว ในแต่ละชุมชนคนรวยคนจนต้องอยู่ร่วมกันเพราะถ้าปล่อยให้คนจนอยู่ด้วยกันเองปัญหาอาชญากรรมก็สูงอย่ากให้ตั้งเป้าว่า "อีกธ ปีเราจะดีกว่าสิงคโปร์" แล้วทุกอณูของเมืองจะเปลี่ยนแปลงหมด

ประเทศไทยมีอาวุธลับอะไร ที่จะก้าวสู่ความเป็นหนึ่งในอาเซียน

เรามีคนไทย 70 ล้านคน สิงคโปร์มี 4 ล้านคน เรามีคนเยอะกว่าเราเป็นสังคมเอื้อเฟื้อ ประชาชนอมที่สำคัญคนไทยมีความคิดสร้างสรรค์ เป็นศิลปิน และอารมณ์ดี ถ้าจับจุดเด่นตรงนี้ได้ แม้แต่เกาหลีก็สู้เราไม่ได้!! เราอยู่เป็นสังคมพุทธ ให้อภัยง่าย และมองโลกแง่ดี เราขาดแต่แรงบันดาลใจเราเคยพูดไหมว่าเราจะส่งเด็กไทยขึ้นอวกาศให้ได้!! ที่คณะวิศวะ ลาดกระบัง ทุกปายวันพฤหัสจะไม่มีเรียนแต่ผมจะเชิญคนดังๆมาพูดให้เด็กชั้นปี 1 ฟัง เพื่อสร้างแรงบันดาลใจผมอยากให้เด็กไทยทุกคนฝันเป็นนายกรัฐมนตรี เพราะเมื่อฝันไกลก็จะตั้งใจเรียนหนังสือและเป็นคนดี เพื่อจะได้เป็นผู้นำประเทศในอนาคต ถ้าเด็กไทยทุกคนบอกว่าอยากเป็นนายกฯประเทศไทยขนะใครก็ได้ ไม่ใช่ติดแค่ว่าเรียนอะไรดีที่มีเงินเดือนเยอะ ผมเป็นลูกครูต่างจังหวัด พ่อแม่บอกเสมอว่ามีสิ่งเดียวที่ให้ได้คือการศึกษา ตั้งแต่เด็กผมฝันจะเป็นนักบินอวกาศ เมื่อผมเป็นคณบดีจึงตั้งใจว่าจะสร้างฝันที่เป็นจริงให้เด็กรุ่นใหม่ ผมบอกทุกคนว่า คุณจบวิศวะเคมี คุณคือซีอีโอของ ปตท. คุณจบวิศวะโยธา คุณเป็นปลัดกระทรวงคมนาคม อยากให้กล้าคิดถึงฝันให้ไกล

สู้โว้ย!!คนไทยไม่แพ้ใครในโลกฝันให้ไกลแล้วไปให้ถึง

ทีมข่าวหนาสตรี

ศ.ดร.สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ คนไทยไม่แพ้ใครในโลก ต้องฝันให้ไกลไปให้ถึง. *ไทยรัฐ*. 25 สิงหาคม 2556, หน้า 20.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้